Jaargang 1 - nr. 4 - 6 december 2025

Monniken Schrift

Literair blad rond de RV-bijbel

CALVIJN’S BESPREKING VAN JOHANNES 6

Waarom bespreken wij Calvijn ? Het moet wel. We moeten ons er doorheen vechten. Er loopt een belangrijke lijn door en een gevaarlijke lijn. Er zijn zwarte cobra’s mee gemoeid die alles vergast hebben. Die moeten het terrarium in en dan moeten de gaskranen daar open, achter glas, want het zijn de machten van het vlees. Dat is een geestelijke oorlog, maar die was verletterlijkt op aarde.

2 Korinte 2:16 noemt : ‘voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven.’

Calvijn noemde in zijn bespreking van Johannes 6 dat de goddelozen in hun hart een vuile zweer hebben. Vanuit die zweer leven zij, en God openbaart deze zweer.

Het is van belang dat men het principe van plaatsvervangend lijden leert kennen. Maar als dat uit balans raakt dan wordt het een zondebokken-cultus, wat heel bedrieglijk kan zijn. Dan wordt het een bloedoffer cultus. De taal mag gebruikt worden omdat het dichterlijke betekenis heeft, maar men heeft het verletterlijkt en eenzijdig voorgesteld, en teveel verpersoonlijkt, tot een persoons-cultus. Daar streden de gereformeerde vaderen tegen, maar ze werden er soms ook in meegezogen, en daarom moeten we op onze hoede zijn, ook bij Calvijn.

We moeten beseffen dat de geschriften van Calvijn van belang zijn, maar dat ze geen bijbelse status hebben. Calvijn-verafgoding is een reeël gevaar en kan heel ver gaan. Ook kan het heel subtiel gaan. Calvijn noemt dat de hoogmoed van het verstand de mens in de weg staat.

God zendt het Woord tot de mens, opdat het voedsel is voor de mens, opdat de mens het kan eten om het te verstaan. Dat is waarom God de mens met een eetmogelijkheid heeft geschapen, maar zie hoe de mens daar misbruik van heeft gemaakt.

Calvijn geeft in zijn bespreking van Johannes 6 aan dat het onderwijs zowel als woord en als werking bestaat. Het uitwendige woord heeft een verborgen werking. In deze bespreking verwerpt Johannes Calvijn de vrije wil, zoals hij dat ook veel in de Institutie doet. Alleen als God de mens trekt kan de mens komen. Zo komt de mens noodzakelijk tot geloof. Ergens anders stelt hij dat dit geen dwang is, maar het is precies hetzelfde. Calvijn heeft een dwangmatig systeem wat hij noodzaak noemt. Hij legt ergens anders uit dat het vanwege het misbruik van de wil is dat hij het zo uitlegt. Men heeft God te goedkoop gemaakt en vleselijke wegen gebouwd tot God, dus heeft Calvijn de wil hoger in de kast gelegd, of helemaal ontkent.

De keuze tot geloven wordt door God gegeven, de wil wordt veranderd door God, in de leer van Calvijn. Als wij dus gewillig de leiding van het geestelijke volgen, dan is dat dus onderdeel van de genade, stelt Calvijn. De mens wordt geheel weggecijferd, maar op andere plaatsen nuanceert hij dat weer.

Calvijn waarschuwt tegen zelfbehagenis, maar vervalt dan in de andere extreem. Hij noemt het trekken van God niet gewelddadig, niet door uitwendige dwingende drang, maar het is wel een krachtdadige beweging die de mens van wederspannig tot gewillig maakt. Calvijn zegt daarbij, in zijn bespreking van vers 44 dat het dus niet zo is dat alleen gewilligen getrokken worden. God trekt ook de onwilligen, maar krachtdadig in plaats van gewelddadig. Het is niet dwingend, maar God gebruikt andere wegen om de wil te veranderen. God gaat dus meer via de omwegen, maar hoe dan ook is het God’s werk. Calvijn wil alleen niet te hard en dwingend overkomen, maar uiteindelijk is en

blijft het wel dwangmatig, alleen iets vriendelijker. God is altijd de eerste oorzaak, en geen mens onderwerpt zich aan God uit eigen beweging. God is het dus die de wil verandert, zo stelt Calvijn.

Er blijft niets meer van het menselijke vlees over in de leer van Calvijn, en ook niets van zijn eigen keuze. Dat wordt allemaal in de mens gelegd. Op andere plaatsen stelt hij juist dat het voor God belangrijk is dat de mens vrijwillig kiest, anders zou het slavernij zijn. Op andere plaatsen geeft hij toe dat als er betere definities zijn van de vrije wil, dan zou hij daar open voor staan. Uit voorzorg en vanwege het misbruik is Calvijn dus streng als het aankomt op het willen van de mens. Meestal is die deur gesloten, en heel soms staat die deur op een kier. Men moet dan wel eerst langs de starre calvinistische grenswachters zien heen te komen. Die geven niet gauw mee.

Er is een weg voor de zoekende, in de leer van Calvijn, als een druppel levenswater in een pot vergif.

Calvijn stelt dat giftige harten bitter zijn geworden en deze dingen door hun lafheid niet kunnen verstaan. Het laffe kan het geestelijke niet verstaan. Door hun bittere harten filteren ze alles, en komen tot hele andere conclusies. (:44)

Zij hebben een probleem met nederigheid. (:43) Calvijn wijst erop dat Yeshua zich ontledigd heeft, in de Filippenzen brief. De bittere harten die vol van zichzelf zijn hebben daar een probleem mee. (:41) We kunnen stellen dat een ieder die Yeshua volgt zichzelf dan ook dient te ontledigen, of liever gezegd hen die geleid willen worden door de principes van Yeshua, want Calvijn stelt terecht dat Yeshua niet in alles gevolgd dient te worden, vanwege dat alle situaties weer verschillend zijn. Het gaat om geleid te worden en om afgestemd te zijn op God. Yeshua mag dus niet letterlijk gevold worden. Het is een beeld. Dat kunnen zij die laf zijn dus niet verstaan. Hun bittere harten hebben alles verletterlijkt en overmatig verpersoonlijkt. Jezus is tot een afgod geworden.

VAN INSTITUTIE TOT BIJBEL VERKLARING

Ik had een droom over de invasie door de geest van Napoleon bij de overgang van de jaren 1700 tot 1800. Daarna zag ik een geest genaamd Wright, die van zuidelijker kwam, en een calvinistische geest was, en zijn invasies begon in de overgang van de jaren 1800 tot 1900. Dat was in de geestelijke wereld.

Calvijn had een geestelijk consumenten systeem waarin ze volkomen afhankelijk werden gemaakt, verslaafd werden gemaakt, wat hij geen dwang wilde noemen, maar noodzakelijke overname van de wil. Het was niet gewelddadig, maar krachtdadig. Het was onontkomelijk en onweerstaanbaar. Ook zij die onwillig waren werden door dit systeem meegenomen als het systeem het zo wilde. Het systeem was kieskeurig, en selecteerde alleen een elite. Deze elite was niet werelds, niet aards wijs, maar het waren dwazen en armen, en het waren kinderen. Het waren moeilijk opvoedbaren. Ze waren anders, tegendraads. Of ze nu wilden of niet deed er niet toe. God dwong hen niet, maar had andere wegen. Het ging via overname van de wil, via verlokking, via verslaving.

Dit is hoe de geest van Wright werkt. Hij nam over via verslaving, via religieus consumerisme. Het was een geestelijke, calvinistische markt, wat ook rustig door de wereld werd overgenomen. Napoleon werd de code voor de samenleving, en Wright werd de code voor kerk en markt. Afschuwelijk sluw was deze geest.

Calvijn reed op een hoog paard, bracht veel goeds, maar bracht ook terreur. Hij werd ook de basis voor de nieuwe religieuze markt. Het was piratenbuit. De geestelijke zwarte markt, waarop je van alles zou

kunnen vinden, oftewel de zijmarkt, de markt voor hen die de peperdure markten van het katholieke systeem niet konden betalen. Hier was een markt voor arme sjoemelaars. Het was een markt van fetishen, van stropers, van dieven, die niet konden behoren tot de katholieke elite. Hun komaf was te laag, ze hadden geen moraal, geen opvoeding gehad, waren verschoppelingen van de samenleving, en juist voor hen was Calvijn gekomen. Een heleboel goede principes bracht Calvijn, maar het sjoemelde. Het was een markt voor vagebonden. Gespuis ging ermee op de loop.

Het is maar dat u het weet. Daarom bespreken wij deze dingen. Het werk moet gezift worden.

Vanwege verslavingsgevaar en programmatie-gevaar is het van belang dat wij tot het eeuwige touw komen. Op dit pad zullen de lasten worden verdubbeld tot verbrokenheid, want je komt dan de grootte en diepte van de zondeval onder ogen. Het is het pad van Pniël waarop je worstelt met God, jezelf en de vijand. Hierop zal God je binden, totdat je niet meer terug kan. Deze ervaring had Paulus ook, waar hij over sprak. ‘Gebonden in het geestelijke,’ werd hij geleid en voortgedreven. God was zijn stuwkracht. Hoe diep die ervaring was doorgedrongen is de vraag. Wij moeten daarom komen niet tot een plaatselijke en tijdelijke gebondenheid in het geestelijke, maar tot de eeuwige gebondenheid. Deze is onontkoombaar en onwederstaanbaar, maar niet op de wijze van Calvijn, niet op de wijze van de poppenmaker. De mens is er volledig bij betrokken. Wel is het zo dat Calvijn laat zien dat de mens uit diepere delen bestaat waar de mens niets vanaf weet. Ook God bestaat uit diepere delen, als interconcentrisch. Deze delen en lagen zijn met elkaar in oorlog, zowel in God als in de mens. Calvijn weigert dit vaak dieper uit te leggen. Hij noemt het de eeuwige verborgen raad. Hij is op zijn hoede voor ijdele nieuwsgierigheid. Toch is het van belang dat wij weten hoe dit werkt, met name omdat er zoveel ontmaskert dient te worden in de leer van Calvijn.

Men is tot calvinistisch consument geworden, en de overeenkomsten en kleine letters zijn expres vervaagd, en worden angstvallig verborgen gehouden.

Ze willen geen klanten verliezen. Zij verschaffen deze drugs. Ze verdienen er veel poen mee. Zo besturen zij de mensheid in vele lagen, op vele gebieden. TULIP regeert. Maar TULIP moet gezuiverd worden door ZALOK. ZALOK is een belangrijke leer van Calvijn die hij aandraagt als zuiveringsprincipe, maar zeer heimelijk, zoals hij de amazones ook maar zeer heimelijk heeft besproken, omdat mensen er nog niet klaar voor waren. Mensen hadden nu eenmaal de Moeder God, de Matriarch afgewezen, en waren zo onder het oordeel gekomen, waartoe Calvijn predikte, om hen onder dit oordeel te bewaren.

Calvijn speelde hier geheel op in, telkens erop wijzende dat er meer was. Hij wilde dat men naast de Institutie ook zijn bijbel verklaringen zou lezen. Hierin liet hij heel voorzichtig zien dat er toch een pad door deze dingen heen was en een uitweg. Hij was er zeker niet gul mee. Het was alleen voor de uitverkorenen, voor hen die dieper op het pad wilden, die door de God van Calvijn hiervoor werden geselecteerd. Voor Calvijn was dat gewoon onderdeel van de drugs.

Hij was een drugsdealer. Het was zowel gevaarlijk als belangrijk voor de mens. Daarom dient het gezifd te worden. Het kaf groeit op met het koren.